

DUMINECA

Organul Vicariatului Episcopal gr. cat. român din Maramureș
și organ informativ al AGRU-lui din Eparhia Maramureșului

Biurul de distribuire: **Librăria Asociațiunii Sighet, Piața Unirei No. 25**

Apare în fiecare Duminică.

Prețul unui exemplar: 1 Leu

Amintirea morților noștri.

Moartea temută și poate urită de noi este totuși singura dreptate care se face omului necăjit și invidios văzând cele multe privilegii ce au alții în raport cu el pe acest pământ. Nu discutăm aici ilegalitatea acestei invidii izvorite din fapte pur omenești, ne îndestulim să observăm, că moartea, pedeapsă străveche, expresia justiției dumnezeiești ne lovește mai curând sau mai târziu pe toți, necunoscând persoane bogate sau sărace, frumoase sau urite, sus puse sau supuse.

Mila dumnezeiască ne-a dat nădejdea vieții veșnice și așa moartea a devenit poarta acesteia. Așa moartea deja nu-i pare omului credincios pedeapsa lui Dumnezeu, ci ultima încercare, după care urmează fericirea veșnică sau suferințe temporare neasemănat mai mari decât cele pământești dar luminate de nădejdea sfârșitului lor și a vederii lui Dumnezeu

în toată măreția lui. Moartea rămâne pedeapsa lui Dumnezeu, mai bine zis începutul pedepsei lui Dumnezeu numai pentru acei nefericiți, care în paroxismul răutății nu vreau să știe despre Dumnezeu și legile lui, despre suflet și viața lui.

Suferințele care trebuie să suporte sufletul acolora, — care nu mor în strălucirea cea mai mare a bunălății, — sunt enorme. Pentru orice greșală mică, cel mai mic păcat lesneiertător nemărturisit, pentru orice păcat mărturisit dar neispășit trebuie să se chinuească în focul ispășitor, ca ieșind din el sufletul lor să fie mai alb ca zăpada.

Sufletele din purgator nu pot să se ajute. Dar noi îi putem ajuta cu rugăciunile noastre, cu abnegațiile, Sf. Cuminecări și indulgențe oferite pentru ele. Prin aceste putem să le scurtăm timpul de ispășire. Iar ele cum să bucură de o mică rugăciune! Și cât de recunoscători ne sunt!

Trebuie să ne cugetăm

că poate și noi purtăm vina suferințelor lor. Poate că și exemplul nostru, iubirea lor oarbă față de noi, societatea noastră, neatenția noastră față de păcatele lor a contribuit ca ei să ajungă în focul curățitor. De aceea e o datorie a noastră să facem tot posibilul pentru a scurta chinurile lor.

Apoi și iubirea noastră față de părinții, frații, soții, soțiile și rudele repausate ne obligă să facem tot posibilul ca ei să se bucure cât mai de grabă de vederea lui Dumnezeu.

Dacă aceste n'ar fi motive destul de tari pentru aducerea aminte de morți, utilitarismul ne spune să-o facem aceasta.

Sufletele din purgator pot să se roage și se roagă pentru noi, ne exoptează împlinirea cererilor noastre și daruri pe care nu le-am putea avea fără rugăciunea lor. Când ajung în cer, în fericirea cea veșnică, și mai mult se îngrijesc de aceia care au deschis înaintea lor ușa raiului, îi protejează, îi apără în ispite și cu toate mijloacele lor vreau să-i aducă la calea fericirii veșnice.

Deci aduceți-vă aminte de morți! I. B.

Școli fără Dumnezeu, școli de apași.

Cel mai mare reu din zilele noastre, adevărata plaga care roade la societatea noastră, sunt școlile fără Dumnezeu, pentru ca după avizul unui mare număr dintre cei mai reputați susținătorii lor, pe cari îi vom cita, acele școli nu pot se formeze de cât generații de apași. (Tineri criminali.)

În unele țări, ca în Russia și Mexico atheismul în școli este împins până la injurături și hule în contra lui Dumnezeu. Se spune copiilor ca religia este o vrăjitorie ordinară și o tiranie criminală, ca preoții apasă numai spiritele slabe. Îi învață a rupe crucile și împușcă în icoanele sfinte. Tablouri imprimate la Moscova cu aprobarea tipărită a sovietelor, ne arată tineri cu un genunche la pământ, trăgând cu arma în acești fetiși de preoți.

În Franța școala laică a lui Jules Ferry și a lui Paul Bert, a lui Compeyre, a lui Buisson și a lui Combes (fost ministrii francezi) este oficial neutră, însă aceasta neutralitate este o ipocrisie, cum au recunoscut aceasta mai mulți francmasoni turbați. Impietatea nu este în Franța o marfă comandată, însă a fost încurajată de mai mulți ministri și a fost tolerată de alții, când și când, în cazuri când părinții au reclamat sau făcut aere ca și când ar fi fost reprobați cei imprudenți, cari au exagerat, însă de regulă nu s'a făcut nimic decât că au fost mutați, de multeori cu avansare. Câteva cântece infame ca: Cristos pe gunoi, Vergura în grajd „le Christ a la voirie, la Vierge a l'ecurie”, și sarcasme voltăiriane în contra vergurei de Orleans, sună încă și

estăzi cu durere în fondul amintirilor noastre.

Neutralitatea chiar dacă presupunem că este observată în mod sincer, va fi deja și așa în contra religiei și stricăcios, pentru ca în mod practic a șterge numele lui Dumnezeu, înseamnă a'l nega. Sunt de aceste tăceri, cari vorbesc elocvent și sunt înțelese de toată lumea.

Liber cugetătorul Henri Maret a scris: „A nu învăța credința, înseamnă al nega. Nu este om care ar putea fi înșelat în aceasta privință, nici chiar copiii”. El a mai spus: Neutralitatea în învățământ este una din acele prostii, cari sunt specialitatea zilelor noastre. A pretinde dela un învățător ori profesor se fie neutru, este exact ca și când un orator urcă tribuna și ar zice: Voi știți să vorbiți la placul vostru, însă declarați, că voi nu ve veți fixa în stânga și cumcă, voi nu aveți nici o părere în privința obiectului despre care tratați... Neutralitatea este o prefăcătorie la culme.

Socialistul Marcel Sembat a scris: „A da cunoștința copiilor fără a îi învăța credința, înseamnă a îi lua-o. Școala fără Dumnezeu este o școală în contra lui Dumnezeu. Noi nu putem face nimica. Este forța împrejurărilor”.

Inspectorul Dufrenne: Urmasrea... acestui învățământ (laic și neutru) va face imposibilă credința în Dumnezeu. „Rectorul academiei Payot: Neutralitatea este o imposibilitate; este imposibil unui spirit eliberat de religiile confesionale, se zică un cuvânt cu adevărat neutru”.

Alte căpătenii a școlii laice au recunoscut în momente lucide și sincere ca neutralitatea nu a fost inventată și introdusă în lege, decât a îndormi pe

cei neliniștiți s'au nemulțumirile familiilor creștine încă numeroase și cumcă a venit timpul de a lăsa să cadă aceasta mască.

Din aceste păreri mai resunător este cea a lui F... Viviani ministru francmason: „Vi se vorbește de neutralitatea școlară. Însă a sosit timpul să se spună ca aceasta neutralitate nu a fost nici odată de cât o minciună diplomatică și o prefăcătorie de împrejurări. Noi l'am invocat de a îndormi pe scrupuloși și sântoci. Însă acuma nu mai este vorbă de aceasta. Să jucăm deschis. Noi niciodată nu am avut alta țintă de cât a crea o universitate antireligioasă cu o înfățișare activă, militantă, războinică”.

Vivian este încă și mai renumit prin aceea ieșire, pe care a lăsat-o să se audă la 8 Noemvrie 1906 de pe tribuna și în care areta cu un ton satanic ținta și mai satanică, urmărită de francmasoneria franceză în laicizarea învățământului: „A treia republică a chemat în jurul lui copii țărănilor și muncitorilor și în aceste minți întunecate și în aceste conștiințe adormite a versat încetul cu încetul germenul revoluționar al instrucțiunei”.

„Aceasta nu era de ajuns. Cu toții la olaltă, cu părinți și strămoșii noștri și noi înșine ne am atașat în trecut la o operă de anticlericalism și de irreligiositate”.

„Noi am pleit din conștiințele omenesți credința. Dacă un biet om miserabil, obosit de truda zilei s'a ingenunchiat, noi l'am ridicat, noi îi-am spus ca dincolo de nori nu este nimica. La olaltă și cu un gest măreți am stins luminile din ceriu, cari nu se vor mai aprinde! Iată opera noastră, opera noastră revoluționară”.

(Va urma)

Cristus Rex.

La noi lipsește serbătoarea Regelui Hristos, deși Hristos Regele este simbolul stăpânirii Lui pe pământ, iar serbătoarea Lui este ivitul zorilor unei lumi mai bune.

În decursul veacurilor cași azi, un L-am iubit, nu ne-am apropiat de El, caldele legături dintre Mântuitor și mântuit au răcit, și L-am scos din lume. Cași familia sfântă în seara Crăciunului, așa merge Hristos dela ușa la ușă, bate, cere ca să fi primit și... este refuzat.

Bate la ușa familiilor. În lăuntru în loc de pacea Lui, ceartă, divorț, concubinaj stăpânește. Religia este ceva, ce se poate neglija.

Bate la ușa școlărilor. Nici acolo nu este El stăpân. Lipsese Crucifixul. Se socotește, că este educație fără religie și morală fără credință.

Bate la ușa redacțiilor. Un alt stăpân i-a ocupat locul: banul. Pentru presă trei lucruri trebuiesc: banul, banul și banul. Cine plătește, acela are dreptate.

Bate la porțile fabricelor, la ușile atelierelor. Se retrage, ca să nu fie întrebat, dacă este membru în organizația profesională ? ! Și se nu audă întrebarea : Unde-i Dumnezeu ? 30 milioane de oameni stau fără lucru și fără pâine. Și Dumnezeu ne-a părăsit. Religia este narcoticul popoarelor !

Bate la ușa birourilor ; la o primărie probează cu salutul creștinesc : Lăudăm pe Isus Hristos ! Răspunsul este scurt : Domnul acel nu locuiește aici.

Bate la ușa parlamentelor unde se scrise legile. Totul este întors, toți trăiesc pentru ziua de azi, toate partidele se

bat pentru „de a veni la putere“.

La Genf, la societatea națiunilor, unde de aproape de 20 ani se fabrică pacea, în zădar bate. Numele lui nu este pomenit acolo. Când se vor împăca Germanul și Francezul ? Când va stăpâni din nou între neamurile pământului liniștea păcii ? Când se vor schimba grozavele fabrici de munițiuni în fabricile fericirii omului ? Regele împărăției Tale ! spune-ne unde este împărăția Ta și când va veni ?

Căci va veni odată. Pușinele, inimi credincioase cu priviri pierdute în viitorul fericit, apropiat, așteaptă împărăția Ta. Va veni timpul, când va fi o singură turnă și un păstor.

Creștinii din răspuțeri se roagă pentru unirea tuturor. Anticristul începe să-și piardă din putere. Sângele martirilor moderni, eroismul apărătorilor împărăției lui Hristos începe să aducă roadă. Mizeria silește, pe om să caute ușurare și mulți învățați, mulți conducători zic : *toate drumurile duc la Roma.*

În era radiofoniei și a aeroplanelor cugetele sunt scutite de vămi. Au fost defecționări în masă, nu peste mult timp vor fi reîntoarceri în masă. Creștinismul rupt în mai multe părți, creștinismul, care aproape și-a pierdut creditul, creștinismul pătimitor pentru aceasta se roagă.

Caosul întunecos și pustiu de azi nu este împărăția lui Hristos.

Ca el să stăpânească, să clădim împărăție nouă pentru El. Predicați, vestiți și lucrați, ca Hristos din nou să fie Regele nostru. Aduceți-L în suflete, în familii, în școli, lucrătorilor, în slova scrisă, în parlamente, popoarelor și lumii în-

tregi ! Viața noastră pentru Regele Hristos !

Și când marele Rege Te va chema pe tine, soldat credincios, la tronul său, ultimul cuvânt să-ți fie : „*Eviva Cristo Re*“, *Trăiască Regele Hristos !*

Din Spania.

Sub călăii kominternului la Torrijos.

Este nevoie de multă stăpânire de sine chiar pentru a ceti numai groaznicele torturi și crime săvârșite de bestiile roșii în sărmana Spanie. Orice sentiment omenesc se revoltă împotriva închipuirii că ar putea exista oameni atât de nelegiuți, atât de cruzi, atât de bestializați ca uneltele oarbe ale kominternului internaționalei sovietice. Cu drept cuvânt scrie „*La Vie Intellectuelle*“ : „*Toate națiunile cari încă nu și-au pierdut capul, ar trebui să se înțeleagă asupra modului de a distruge această ciumă spre a se mai salva !*“ A sosit ceasul îndurării ! Spania catolică și eroică trebuie ajutată !

După cucerirea Toledului comuniștii comit orori peste orori. În Torrijos, o localitate de 20 km. de Toledo, parohul locului a fost torturat până la moarte de „*Societatea Umanitară*“ bolșevică din acea localitate. După ce l-au târât afară din locuință l-au somat să pronunțe cuvinte de blestem împotriva lui Dumnezeu. Preotul refuzând această neleguire, și adăugând că este gata să moară pentru Cristos, bandiții i-au smuls hainele, depe corp, l-au încărcat cu o bârnă grea de lemn și l-au mântat cu lovituri de ciomege

și injurături prin străzile localității, turnându-i oțet pe gât. Apoi l-au îmbrăcat în hainele roșii ale unui milițian și i-au îndesat o cunună de spini pe cap. Acest martiriu a durat trei zile, în care timp îl somau tot mereu să blesteme pe Dumnezeu. La urmă călăii s'au sfătuit dacă să-l răstignească ori să-l impuște.

S'au hotărât pentru impușcare, ceea ce au și făcut.

La Madrid mitralierele și petrolul în funcțiune.

„Revue de Paris” comunică cu data de 5 Octombrie a. c. după un martor ocular: „Pela 9 jum. dimineața sosesc în parcul „Casa del Campo” situat în Versul Madridului. De fapt acest parc dela începutul războiului civil a devenit un parc de prizonieri. Ajung într'un luminiș în mijlocul căruia se află un bazin uscat cu un diametru de 20 de metri, înconjurat cu sârmă ghimpată. În această îngrăditură sunt ticsiți circa 250 de oameni. Pe cât mă pot dumeri ei aparțin micii burghezimi. Zări o fetiță de 15 ani cu o rochiță verde sdrenșuită. Copila se agățase cu brațele de gâtul mamei sale. Lângă ei doi soți în vârstă de vreo 50 ani; femeia își reazămă capul pe umărul bărbatului. Alături se vede un bărbat de cincizeci de ani în genunchi, cufundat în rugăciune. Mai văd și câteva fete foarte tinere. O doamnă bătrână ține de mână pe un tânăr de 25 ani. Bazinul este adânc de vreo 2 metri, jur împrejur, stau vreo 50 de militieni cu arma în mână. Unii dintre ei s'au postat lângă un meterez semicircular... Deodată ei desvelesc două mitraliere care stăteau ascunse la 5-6 metri de parte dela îngrăditura cu sârmă ghimpată. În aceeași clipă is-

bucnește din grupul prizonierilor un strigăt de groază. Sunt victimele, ale căror strigăte desnădăjduite se transformă în curând în țipete de durere și gemete, căci cele două mitraliere au intrat în funcțiune. Primul pe care-l văd căzând este bărbatul care se roagă în genunchi. Ingrozit îmi întorc o clipă privirea dela privesc înspăimântătoare. Focul mitralierelor durează vreo cinci minute și este însoțit de țipete de moarte. În repețite rânduri aud pe prizonieri strigând: „Perdone Por L'amore de Dios!” Dar fiarele bolșevice nu cunosc iertare! Când din nou îmi îndrept privirea spre bazin toți prizonierii sunt morți sau răniți, Pretutindeni curge sângele șiroaie. Fetița cu rochia verde care încă n'a murit scoate țipete sfâșietoare de durere.

Milițienii, bărbați și femei privesc cu un cinism incalificabil această privesc înspăimântătoare. Tăcănitul mitralierelor a încetat. Deodată aud pe milițieni strigând: „Campsă! Campsă!”. Imediat se apropie un automobil-cisternă de culoare portocalie. Este a monopolului statului. Mașina face o învârtitură în semicerc spre a apropia spatele rezervorului de bazin. Trei milițieni apucă furtunul și aruncă o țâșnătură de petrol peste morți și răniți. Țipetele de groază din piepturile răniților se întesesc. Un milițian se apropie cu o făclie aprinsă... Nu mai pot suporta această privesc și mă îndepărtez vreo 100 metri. Flăcări de 5—6 metri svâcnesc din bazin. Vaiețele celor torturați și un miros insuportabil pătrund până la mine. Plin de sudoare și aproape în nesimțire mă îndepărtez și mă îndrept spre oraș, sdrobotit de întâmplarea al cărei martor am fost. Mi s'a asigurat că această ferocitate se repetă acolo mai în

fiecare zi. Cu toate acestea tigrii Moscovei asigură: „Nu suntem oameni săngeroși și răzbunători!”

A. G. R. U.

Asociația Generală o Românilor Uniți
Comitetul Central Cluj.

Nr. 341—936.

*Domnule Președinte,
Onorat Comitet diecezan,*

Comitetul central în ședința sa din 22 crt. a hotărât ca să țină congresul general în acest an la Târgu-Mureș în zilele de 21—22 Noemvrie, conform programului aci anexat.

Când cu ocazie Vă notificăm aceasta și Vă rugăm să participați neapărat la acest congres, desbătându-se în el chestiuni importante pentru mersul asociației noastre, Vă cerem totodată să binevoiți a lua măsuri ca toți cei prevăzuți al art. 13 din statute, să participe în număr complet, prevăzându-i cu cărțile de membru trebuincioase, deoarece fiind la ordinea de zi și modificarea unor art. din statute, în acest scop e necesară prezența a jumătate din membrii, cari compun congresul general, (vezi art. 33 din statute).

Vă repetăm aci cererea noastră de a ne trimite de urgență lista comitetului Dvoastră diecezan, a membrilor fondatori din dieceza Dvoastră, precum și numele celor zece delegați, conform art. 13 din statute.

Stocul de convocatoare l'am trimis Ordinariatului Dvoastră diecezan. rugându-vă a veghea ca acele să fie neapărat trimise Oficiilor parohiale din Eparhia Dvoastră.

Primiți, Domnule Președinte, expresiunea frățescului nostru salut.

Președinte
Dr. Vaier Pop

Asociația Generală a Românilor
Uniți — AGRU

No. 330—1936.

În conformitate cu art. din Statute, convocăm

Congresul General

al Asociației Generale a Românilor Uniți — AGRU — pentru zilele de 21—22 Noembrie 1936 la Târgul-Mureș, cu următorul

PROGRAM:

Vineri 20 Noembrie:

Orele 12⁴⁷: Sosirea și primirea Comitetului Central.

Orele 15³⁰: Ședința Comitetului Central.

Sâmbătă 21 Noembrie:

Orele 9: Liturghie. — Predică
Orele 11: Prima ședință a congresului.

Orele 13: Masă comună.

Orele 15: A doua ședință a congresului.

Orele 17¹⁰: Primirea Înălților Arhieriei în gera Tg.-Mureș.

Orele 18: Vecernie—Predică

Orele 21: Concert susținut de corul catedralei din Blaj.

Duminecă 22 Noembrie:

Orele 8⁰⁰: Liturghie arhierască cu predică.

Orele 11: Procesiune teoforică.

Orele 12: Ședința festivă a congresului. — Paralel cuvântări către popor.

Orele 14: Banchet.

La această înălțătoare manifestație cu caracter religios și național învățăm cu drag, pe lângă cei în drept (membrii Comitetului Central, membrii Comitetelor eparhiale, membrii fondatori și câte zece delegați de fiecare eparhie), pe toți membrii Asociațiunii Generale a Românilor Uniți, precum și întreg Clerul și pe credincioșii Provinciei Mitropolitane de Alba-Iulia și Făgăraș.

Cluj, din ședința Comitetului Central ținută la 22 Octombrie 1936.

Secretar general: Dr. Augustin Popa.

Președinte: Dr. Valeriu Pop.

NOTĂ. 1. Pentru încartiruire, la banchet și reținerea biletelor pentru concert a se adresa dlui Dr. Victor Russu — Prefectura județului Tg.-Mureș — Alte informațiuni la D-l Traian Popa, președintele Agrului Tg.-Mureș, str. Oct. Goga 10.

2. Participanții vor beneficia de reducere pe C. F. R., în acest scop își vor păstra biletele de tren.

3. Credincioșii sunt rugați a se împărtăși în număr cât mai mare.

Ceaiul Congregației Mariane.

În ziua de 24 l. c. Congregației Mariană a Doamnelor din Sighet a aranjat un ceai cu scopul de a aduna bani pentru înzestrarea copiilor săraci cu haine de Crăciun. A luat parte lume multă. Cu mare îndestulare am constatat, prezența multor ortodocși. Dovadă, că putem — dacă vrem — să colaborăm, ajutându-ne unul pe altul în scopul nobil, de a șterge cât de multe lacrimi și a ajuta cât de mulți săraci.

Misiuni Sfinte. În Rona de jos Octombrie. În aceste zile părintele protopop Medan din Mănăstir a ținut acolo misiuni populare din încredințarea Reuniunii de misiuni din Baia-Mare. S'au mărturisit și cuminecat 300 de persoane. Pe lângă inimoasele predici ale părintelui misionar au contribuit mult la reușita misiunilor pregătirea făcută de Păr. paroh local Eugen Vlad și munca neobosită a preoților confesori: păr. Mihai Rednic și Ioan Petrescu, din Crăcești respective Valea Porcuului.

Citiți și răspândiți

„Dumineca”

Cărți de citit. 1. Un sfânt pribeag român, de Dr. Ilie Dăianu. A apărut în a II. ediție îmbogățită din sânguința revistei: *Vieșja Creștină* din Cluj. Este biografia lui Ion alui Stoica Costin sau Ieremie Valacul (1556—1625), carele părăsind *Tara Românească*, mănăst de un dor fierbinte, a plecat în urma cocoarelor, ca să ajungă în pământul Italiei. Aici, voia lui Dumnezeu, a schimbat sufletul pribeagului, făcând din el un sfânt mare, prin care a săvârșit o mulțime de minuni. Steaua aceasta lucitoare din răsărit luminează multe inimi din apus. Cartea începe cu o rugăciune pentru canonizarea lui Ieremia, ca „blândul popor românesc totdeauna la pilda vieții lui privind și prin rugăciunile lui întăriți fiind, să ajungem la uniunea credinței”.

Novenă, în cinstea Preasfinței Fecioare dela Lourdes. (Ed.

II. Iași. *Presa bună*). Cultul mereu crescând al Preacuratei din Lourdes a făcut ca aceasta cărticică să devină necesară. Afară de novenă, mai cuprinde rugăciuni și considerațiuni speciale în cinstea celor șapte dureri ale Mariei.

Opt martiri americani este titlul broșurei apărute la Iași „*Presa bună*” în amintirea Țmșgurului Dr. Anton Gabor fondatorul Presei bune. Cuprinde viața a opt martiri, cari au suferit moarte pentru încreștinarea indienilor Americii.

Un erou al adevăratei iubiri. (Iași *Presa bună*), Cuprinde interesantă viața a cănonicului Iosif Benedict Cottolero, acest apostol al iubirii, care și-a jertfit viața sa pentru ajutarea altora.

A apărut tot la Iași a doua ediție din cartea: *Sfânta Tereza a Pruncului Isus*.

Tipografia și Librăria Asociațiunii ptru Cultura Poporului Român din Maramureș

Hârtie și călimeră
Toc, creion orice cerneală
Penițe, toc automat
Hârtie de pachetat
Tampoane și sugător
Hârtie în trei colori
Burete ce șterge bine
Și caiete cu foi fine
Creion Hardmut Kohinor
Tușuri în multe colori
Cărți frumoase de lectură
Copcii, ace, gumă bună
Chipuri sfinte și rozare
Tipărituri parohiale.
Toate se găsesc aici
Veniți dar voi, mari și mici.

Pentru comitet răspunde: Titu Berinde

Calendar săptămânal.

1—7 Noembrie 1936.

1. **Dumineca V-a d. In. sf. Cruci**
ap Gal. 6, 11. Evg. Luca 16, 19-31
Cosma și Domian
2. Luni M. Achindim † 330
3. Marți M. Achepsina
4. Mercuri C. Ioanichie † 845
5. Joi M. Galaction † 250
6. Vineri Ep. Pavel M. † 360
7. Sâmbătă 33 Mart. din Melitina

Până la sfârșitul lunei ziua scade cu o oră și 16 m.

33. „Și-a intrat Pilat iarăși în divan, și a chemat pe Isus, și i-a zis lui: „tu ești împăratul iudeilor? 34. Răspuns-a Isus lui: „dela tine însuși zici tu aceasta, au alții ți-au zis-o despre mine?” 35. Răspuns-a Pilat: „au doară și eu sunt iudeu? Neamul tău și Arhierii te-au dat mie; ce ai făcut?” 36 Răspuns-a Isus: „împărăția mea nu este din lumea aceasta; de ar fi împărăția mea din lumea aceasta, slugile mele s'ar nevoi să nu fiu dat iudeilor, dec împărăția mea nu este de aici.” 37. Zisa drept aceea Pilat lui: „au împărat ești tu? Răspuns-a Isus: „tu zici, că eu împărat sunt. Eu spre aceasta m'am născut, și pentru aceasta am venit în lume, ca să mărturisesc adevărul; și tot cel ce este din adevăr, ascultă glesul meu”.

Ioan 18, 33—37.

Tipografia Asociațiunii pentru Cultura Poporului Român din Maramureș.

